

Poate fiscul să impună o anumită structură a afacerii?

În ultima perioadă, comportamentul fiscului ne rezervă multe surprize. De exemplu, într-o inspecție fiscală, i s-a reproșat contribuabilului faptul că și-a structurat afacerea de așa manieră încât să evite depășirea pragului de TVA. Mai precis, contribuabilul, o școală de șoferi, oferea serviciile distinct: școala de șoferi asigură pregătirea teoretică a cursanților, pentru un procent de 10% din valoarea totală a pachetului de servicii, în baza unui contract de prestări-servicii încheiat cu școala de șoferi; pentru pregătirea practică, școala de șoferi oferea un portofoliu de colaboratori, dintre care candidatul selecta un instructor-auto și încheia cu acesta un alt contract de prestări-servicii, achitând diferența de 90% din valoarea totală a pachetului de servicii. Conform poziției inspectorilor fiscali, ne-am afla în prezența unei separări artificiale a serviciului oferit, cu singurul scop al evitării depășirii, de către școala de șoferi, a pragului de 65.000 euro prevăzut pentru scutirea de TVA a întreprinderilor mici.

În opinia noastră, acest raționament al fiscului depășește cu mult limitele dreptului de apreciere pe care îl au organele fiscale. Astfel, urmând o poziție constantă a jurisprudenței americane și britanice, vom reține faptul că niciun contribuabil nu poate fi obligat să-și construiască afacerea de așa manieră încât să plătească la buget cele mai mari impozite posibile. Prin urmare, nu poate fi angajată răspunderea fiscală în baza unui argument de tipul „contribuabilul ar fi trebuit să-și organizeze altfel afacerea”. Atâta timp cât legea permite ca pregătirea practică a candidaților pentru obținerea permisului de conducere auto să fie efectuată fie de școala de șoferi prin intermediul instructorilor-salariați proprii (caz în care valoarea

integrală a pachetului de servicii ar fi trebuit să fie facturată de școala de șoferi), fie în colaborare cu instructori organizați sub forma juridică PFA (caz în care doar acești instructori putea factura serviciile prestate), fiscul nu poate interveni și nu poate impune opțiunea fiscală mai oneroasă pentru contribuabil.

Prin ordinul președintelui ANAF nr. 442/2016, publicat în M. Of. nr. 74 din 2 februarie 2016, s-au stabilit cuantumul tranzacțiilor, termenul pentru întocmire, conținutul și condițiile de solicitare a dosarului prețurilor de transfer și procedura de ajustare/estimare a prețurilor de transfer.

Reamintim faptul că dosarul prețurilor de transfer se întocmește în vederea documentării respectării principiului valorii de piață a prețurilor de transfer practicate în cadrul tranzacțiilor desfășurate cu persoane afiliate.

În principiu, pregătirea dosarului prețurilor de transfer este obligatorie, anual, pentru marii contribuabili care desfășoară tranzacții cu persoane afiliate dincolo de pragul de semnificație prevăzut de lege: 200.000 euro, în cazul dobânzilor încasate/plătite pentru serviciile financiare, calculată la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil pentru ultima zi a anului fiscal; 250.000 euro, în cazul tranzacțiilor privind prestările de servicii primite/prestate; 350.000 euro, în cazul tranzacțiilor privind achiziții/vânzări de bunuri corporale sau necorporale. Acest dosar trebuie prezentat fie în cadrul unei inspecții fiscale, fie la solicitarea organelor fiscale, conform art. 58 și 64 NCPF, în cadrul administrării de probe.

La solicitarea organului fiscal, în cadrul unei inspecții fiscale, dosarul prețurilor de transfer va fi pregătit și de restul contribuabililor care desfășoară tranzacții cu persoane afiliate, iar valoarea tranzacțiilor depășește pragul de semnificație, astfel: 50.000 euro, în cazul dobânzilor încasate/plătite pentru serviciile financiare, calculată la

cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil pentru ultima zi a anului fiscal; 50.000 euro, în cazul tranzacțiilor privind prestările de servicii primite/prestate; 100.000 euro, în cazul tranzacțiilor privind achiziții/vânzări de bunuri corporale sau necorporale,

Dosarul prețurilor de transfer nu va fi solicitat și nu se întocmește, după caz, de către contribuabilul/plătitorul beneficiar al unui acord de preț în avans, pentru tranzacțiile și perioadele care sunt acoperite de acordul de preț în avans emis de ANAF.

Responsabilitatea proprietarului paginii web pentru comentariile utilizatorilor. Prin hotărârea din 2 februarie 2016, CEDO a decis, în afacerea *Magyar Tartalomszolgáltatók Egyesülete și Index.hu Zrt vs. Ungaria*, că responsabilitatea proprietarului unei pagini web pentru comentariile utilizatorilor nu poate fi angajată automat, pentru simplul motiv că setările respectivului site permiteau vizitatorilor să posteze comentarii. În fapt, în anul 2010, paginile web deținute în proprietate de reclamanți au postat un articol referitor la o presupusă practică de comerț a unor portaluri din domeniul imobiliar, care ofereau un aparent serviciu gratuit ce devenea ulterior taxabil, fără nicio notificare prealabilă. Aceste articole au generat postarea, în secțiunea special destinată comentariilor, a unor critici vulgare și ofensatoare la adresa portalurilor imobiliare. După ce MTE și Index au fost acționate în instanță, acestea au eliminat de pe propriile pagini web comentariile în discuție. Cu toate acestea, instanța supremă din Ungaria a condamnat MTE și Index la plata unor despăgubiri de aproximativ 250 euro, apreciind că acordul pentru publicarea comentariilor la articole semnifică o asumare a răspunderii pentru comentarii ilicite sau injurioase postate de vizitatori.

Spre deosebire de instanța maghiară, CEDO a reținut faptul că în cauză a fost încălcat art. 10 din Convenție, respectiv libertatea de exprimare. S-a reproșat Ungariei faptul că

autoritățile naționale nu au verificat *in concreto* echilibrul dintre libertatea de exprimare prin Internet și dreptul portalurilor imobiliare la reputație comercială. În acest sens, Curtea a subliniat faptul că un sistem bazat pe un disclaimer privind responsabilitatea utilizatorilor pentru comentariile postate și un sistem de ștergere a comentariilor la simpla solicitare a persoanei vizate puteau constitui o alternativă viabilă pentru protecția drepturilor portalurilor imobiliare.

Acest articol a fost publicat în Newsletter-ul [Costaş, Negru & Asociații](#).